

ваніе. Колко са смаяхъ, Боже, като видѣхъ яйцето! Щомъ го зърнахъ, познахъ ти писмото. Въсѣдамъ коня си и препушкомъ отивамъ него момъкъ да търсежъ. Не ми бѣше мѣчно да го намѣрижъ, защото отърванія ми челѣкъ отъ ямата знаеше на момъкова вуйка кѣщата: то добро момче, като го извѣло отъ ямата, завѣло го у вуйковы си, дѣто пресѣдялъ много време додѣ му оздравятъ ранитѣ. То ми показа пѣтя кѣмъ долината и ми обади на кадѣ е твоята пустиняшка кѣщица. А то момче, осѣщате са кое е, то е сѣщото което на великдескыя вашъ дѣтински сборъ, по случка, пѣтемъ при васъ са было отбило.

Ако твоего добро сѣрце не бѣше ти вдѣхнало тази хубава мисль, да раздавашъ на Великъ-день боядисаны яйца на сыромашкытѣ дѣчица; ако не бѣше са погрыжила за поученіето на тѣхъ дѣца, както за развѣселяваніето имъ; ако, съ една дума, не бѣше написала тѣхъ хубавы стиховце; ако най-сетнѣ вый, миль дѣца, не бѣхте са показали милости кѣмъ единъ младъ злочестъ чожденець, навѣрно не щеше да доде за насъ този честитъ день! Най-малката добрина става семе което ражда безцѣнъ плодъ. Помнете, дѣца, туй презъ цѣлыя свой животъ: давайте на сыромасытѣ, давайте имъ отъ се сѣрце; трудете